

Un helicóptero bombardero echando agua sobre el incendio de Horta en 2009. FOTO: JOAN REVILLAS

Tragedia

Con el triste recuerdo del incendio de Horta

Un repentino cambio de viento y la orografía del Parc Natural dels Ports también influyeron en la muerte de cinco bomberos

ÁNGEL JUANPERE
TARRAGONA

Cuando a las doce y media de la mañana del pasado lunes se recibía el aviso de un incendio forestal en el término de Paüls saltaron todas las alarmas en la sala de control de Bombers de la Generalitat. Ya en los primeros minutos se vio que el fuego era importante. Las imágenes que llegaban desde el mismo núcleo urbano ya avanzaban el peor de los presagios.

Cuando el fuego iba avanzando con mucha rapidez, a la mente de muchos llegó el recuerdo del trágico incendio de Horta de Sant Joan. Iniciado a las nueve de la noche del 20 de julio de 2009, también afectó al Parc Natural dels Ports. Un triste recuerdo por la muerte de cinco miembros del Grup de Reforç en Actuacions Forestals (GRAF) de Lleida, mientras que un sexto miembro resultó herido grave.

En línea recta no hay muchos kilómetros de distancia entre Horta de Sant Joan y Paüls. Sin embargo, entre medio hay un macizo muy abrupto y montañoso: el Parc Natural dels Ports. Precisamente, esta orografía es la que influyó en la muerte de los cinco bomberos y está dificultando las labores de extinción del incendio forestal actual.

El Parc Natural dels Ports es un macizo de relieve muy complejo, formado por materiales calcáreos mesozoicos que determinan un relieve abrupto y quebrado por varias fallas, con importantes cabalgamientos. Esta orografía hace de este paraje único, lo que influye también en los vientos. El incendio de 2009, al día siguiente de su inicio, al

El dato Mil hectáreas quemadas

● El incendio, que se dio por extinguido el 3 de agosto, arrasó 1.143 hectáreas, de las cuales 587 estaban dentro del Parc Natural dels Ports. Los daños y gastos originados para sofocar el siniestro ascendieron a casi seis millones de euros. Más de la mitad corresponde a los gastos de extinción de Bombers.

mediodía, parecía que sería controlado en un corto espacio de tiempo. Pero el fuerte viento de garbí —llegó a 80 km/h—, que empezó a soplar después de las tres de la tarde, volvió a descontrolar el siniestro.

El equipo GRAF de Lleida estaba luchando en primera línea,

tratando de evitar que las llamas llegaran a una masía. Pero un repentino cambio en la dirección del viento hizo que fueran rodeados por las llamas. De nada les sirvió su dilatada experiencia o el equipo ignífugo que llevaban.

Pero el incendio también dejó lecciones aprendidas. Una de ellas fue adquirir la capacidad de sacrificar territorio para confinar fuego. Hay que tomar una estrategia menos ofensiva y más defensiva. Se tiene que tener muy claro los puntos que uno puede confinar. Otra de las lecciones aprendidas es que en situaciones límites hay protocolos de seguridad que no funcionan.

La condena

Aunque en un principio se dijo que el incendio se había originado por la caída de un rayo, la investigación de los Mossos d'Esquadra determinó que habían sido dos jóvenes, que quedaron como investigados en el causa abierta en el Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Gadesa. Se enfrentaban inicialmente a 19 años de prisión por cinco delitos de homicidio por imprudencia y otro de lesiones por imprudencia. Pero al final las partes llegaron a un acuerdo. La pena quedó en cuatro años para uno y en tres años y nueve meses para el otro.

La Nostra?

Opinió

TV3. La televisió pública no ho ha estat, un cop més, quan es tracta de Terres de l'Ebre

FERRAN BEL
Economista

L'incendi de Paüls és un drama i ho continuarà sent els mesos vinents. La nit del dilluns va ser complicada per molta gent. Veure com es crema una part important del teu entorn vital és sempre un drama, i genera un sentiment d'impotència i ràbia.

Prop de les dues de la matinada uns milers de persones van rebre una alerta que confinaven els nostres municipis, per l'incendi.

Molts d'ells, van veure com en aquells moments, ni TV3 ni el 3/24 no estaven informant res al respecte, ni de l'evolució de l'incendi, ni dels nous confinaments i les seves conseqüències, ni de les carreteres que s'estaven tallant, ni de res. A més, durant tot el dilluns en va fer un seguiment tangencial de l'incendi al Baix Ebre i els seus efectes. La reacció a les xarxes, als xats privats, i a les converses públiques i privades al nostre territori, ha estat una vegada més de decepció absoluta amb la televisió pública del país. I això és raonable, a més de veure el foc destructiu, prop de casa, i dels seus pobles, arrasant els espais naturals i vitals que estimes, molta gent, malgrat l'esforç de mitjans de comunicació locals, es va sentir sola, sense informació. No tothom té accés a les xarxes socials, i el mitjà públic de comunicació referent, estava desconnectat de la nostra realitat. Aquest fet va generar entre els ebrencs afectats, més sentiment de cabreig, d'impotència i ràbia. I en moments com aquests els sentiments de la gent també són un valor a preservar per part dels poders públics.

Aquesta actitud de TV3 amb les Terres de l'Ebre no

és nova, en parlo amb coneixement de causa. Després d'aquesta deixadesa inexplicable, durant el dia d'ahir van intentar compensar amb una presència i cobertura intensa, fins al punt, segons m'expliquen que el govern, en determinats indrets ahir només deixava accedir a la televisió pública i no a la resta de mitjans.

Es demanen explicacions polítiques per aquesta deficient cobertura, que són necessàries, però també s'han de demanar explicacions i responsabilitats professionals. El maltractament de TV3 amb Terres de l'Ebre no té exclusivament un origen de gestió política, si no és estructural, i requereix una reflexió profunda dels seus directius i professionals, i de tota l'organització.

TV3 és un servei públic amb un elevat pressupost que paguem entre tots, no és una televisió comercial

«El maltractament de TV3 amb Terres de l'Ebre no té exclusivament un origen de gestió política, si no és estructural, i requereix una reflexió profunda dels seus directius i professionals»

més. Tots els ciutadans i territoris tenim el mateix dret a rebre'l en les mateixes condicions. Les explicacions i les excuses d'ahir, va ser això, excuses. Cal una reflexió en fred i amb profunditat, i decisions fermes ja. Si TV3 ha de ser la nostra, necessitem molt més que una sèrie de ficció rodada al Delta, necessitem que com a territori se'ns tracti amb la mateixa consideració i respecte que a la resta del país. I que ningú s'equivочи, això no és victimisme periferic, és realisme territorial.